

*Stáva, která běží / a se námi třese / nový život svěží...
Má snad být již jen elektrická, bez krve?*

Píseň kořenů

Jaroslav Vrchlický

„Jen se, braši, protáhněme
v staré matce zemi!
Pijme tam, co nalezneme,
všemi ručejemi:

vždycky staré Síly
vzdor a vytrvalost,
k velkému cíli
houževnatost, stálost!
Vědomí, že *my* to nesem,
v čem ty vichry třeští,
a že *my* se nezatřešem
v krupobití, v dešti.

Větve mají právo
prohýbat se vánkem
nám je v zemi zdrávo
nekonečným spánkem.

Náš však spánek – to zdroj bytí;

základny jsme všeho
odvěkého v zemi žití,
bezdna nezměrného!

Na nás mladé listí,
na nás květ a plody,
vše, co zrá, se čistí,
pouští ve závody.

Jen se, braši, protáhněme
v staré naší zemi,
dokavad k ní pevně lneme,

žijem, třeba němy.
Štáva, která běží
a se námi třese,
nový život svěží
věčné hmoty nese!“

Jaroslav Vrchlický, *Strom života*, 1908.